

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. IX. varia & vtilissima documenta ad Sacramentalem Communionem cum spirituali & eum Oratione coniungendam; ex Rvth historia desumpta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Propheta retulit: *e qui mercedes congregavit, misit eas in sacculū pertusum*, quasi diceret: quamvis nullum sit medium ex se magis efficax ad spirituales divitias colligendas, quam ritè, digneque facta communio, in qua omnium divitiarum largitor suscipitur: aliqui nihilominus parum ex ea proficiunt, nec fructus apparet laboris eorum: quia totū id incidit in cor tale, quod est quasi *sacculus pertusus*, ex multis partib. ita effluens, ut retinere nequeat, nec bonum conservare, quod suscipit. In hanc miseriam incidunt, qui pravis predictis dispositionibus communicant. & illi etiam, qui statim post communionem cor suum per quinque sensus effundunt, quarentes delicias, & solatia terrena; & qui non herēt in perpendendo bono, quod susceperunt, nec attendunt, ut hospite, quem secum habent, fruantur; sed mox liberam relinquunt imaginationem & phantasiam; ut quod libuerit excurrant. Sacculus etiam pertusus censetur hominis ingrati & superbi cor, quod insensibiliter ob suam ingratitude, aut superbiam bonum amittit, quod accepit.

DENIQUE indiscretus feruor, cum aliquo obedientie defectu, idem adfert detrimentum, nam ut vulgari proverbio dicitur: *Cupiditas sacculum lacerat*. Quemadmodum enim nimis cupidus homo tantum pecunie sacco imponit, ut eum crepare faciat; ita nimis zelosus homo, cum indiscretè suo solo iudicio ducitur, ad terminos excedit in pœnitentijs, orationibus, & communionibus, ut omnia confringat ac destruat, eò quod medium non tenuerit, de quo superius est actum.

CAPVT IX.

VARIA ET UTILISSIMA DOCUMENTA AD
Sacramentalem Communionem cum spirituali & cum
Oratione coniungendam; Ex Ruth
Historia desumpta.

Xijs quæ hæcenus dicta sunt, facile fuerit deprehendere, quanti sit momenti, sacramentalem Communionem cum spirituali coniungere: quam (ait S. Thomas) consistere in seruenti & efficaci diuinū hoc Sacramentum suscipiendi desiderio, sumendo scilicet ipsum Christum Dominum spiritualiter per actus fidei, spei, & charitatis, simul cum ingenti desiderio eidem se se incorporandi per amorē & virtutum eius imitationem. Et hanc appellamus orationem mentalem (quemadmodum alibi dictum est) quæ merito semper debet comitari sacramentalem commu-

e Aggai 1.5.

Negotatio
utilissima.Sacculus per-
tusus.Communio
moderata.

p. 78. a. 1.

in Duce spir.
tract. 2. c.
17.

a *Zeni. 24. 7*
Thus super
panes.

b *Act. 2. 42.*
Meditatio
iungatur S.
Commu-
nioni.
Tract. 2. c. 11

c *Ruth 2. 9.*
14.

d *Isaia 55. 1.*

monem, ut illa cum fructu fiat. Neque enim sine causa Deus in veteri lege iussit, super Panes Propositionis aponi *thus lucidissimum*, absque vlla scilicet mixtura terrena: ut intelligeretur, sanctissimi Sacramenti sumptioni, quod per hos panes significabatur, coniungendum esse thus orationis, & considerationis valde illustrata, & affectuum seruore accensa. Non enim vult Dominus, esse in sua Mensa panes sine thure; nec thus sine panibus: oratio enim adiuuat Communionem; & Communio ipsam orationem. Et quemadmodum panes supra se habebant thus, ita Communio sustentat orationem; ipsa verò oratio ornamentum esse debet, odorque Communionis. Et propterea (ait S. Lucas) de primis Christianis: quod esset *b perseverantes in communicatione fractionis panis, & orationibus*: utramque scilicet coniungentes Apostolorum sensu & consilio; sicut ipsi à Christo Domino didicerant, qui ad utramque hanc spiritus refectionem exhoratur. Et quando electos suos visitare dignatur, insignia & admiranda documenta illis tradit, ad eam cum fructu sumendam: quorum documentorum summam quandam hic ponemus, acceptam ex ijs quæ venerandus Booz (qui, ut supra fuit dictum, figura fuit Christi Saluatoris nostri) dedit feruenti RUTH, quando ex ciuitate Bethlehemi exiens, ad suos messores visitandos, eam vidit colligentem spicas. Videns enim eius paupertatem, quia non habebat, unde se aleret, dixit ei: *c Si sitieris, vade ad sarcinulas, & bibe aquas, de quib. pueri bibunt; & quando hora vescendi fuerit, veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto. Sedit itaque ad messurum latus, & congesit polentam sibi, comeditque, & saturata est; & tulit reliquias, atque inde surrexit, ut spicas ex more colligeret.*

Quæ imago viua magis ac propria depingi potuit eius, quod in spirituali animarum conuiuio geritur: noster enim cælestis Booz, qui, iuxta vocis significationem, est *fortitudo Patris æterni*, paupertatem videns & imbecillitatem in eius obsequio laborantis, nec ex proprijs, sicut altera RUTH, panem habentis, quem comedit; nec aquam, quam bibit; nec iustitiæ titulum ad eam petendam; ipsemet præuenit eam, & inspiratione sua monet, ut accipiat, dicens in primis: *Si sitieris, vade ad sarcinulas, & bibe aquas, de quibus & pueri bibunt*; quid enim hoc aliud est, quam illi in particulari dicere, quod vniuersim per suum Prophetam omnibus dixit: *Omnes sitientes venite ad aquas, & qui non habetis argentum, venite, emite absque argento, & absque vlla commutatione.* Manifestum est & messores, & qui spicas colligunt, grauem sitim passuros: tum ob grauem laborem, tum ob solis æstum, quo fatigantur. Et qui in virtutum persequutione laborant, non paruum etiam sitim sentiunt; tam ob tentationes & difficultates, quas patiuntur: quam ob ardentia desideria, quæ habent, ut bonum, quod quærunt, consequantur. Quid igitur supremus noster Deus dicit, cum animam fideliter, &

extoto corde ipsi seruientem visitat? si te senseris graui siti laborare: ne te perire sinas, neque otiose expectes, vt aqua de celo descendat, & influat in os tuum; sed stude diligenter, eam querere. Quod si velis scire, vbi eam inuenies, *vadend sarcinulas*, quæ sunt in Ecclesiæ meæ agro: nam celsi in exteriori specie sarcinulæ videantur: intus tamen sarcinæ sunt magnæ, continentes ingentia vasa, pretiosis aquis plena: & sunt tanquam e fontes *Saluatoris*, ex quibus magna cum voluptate aqua ista deducuntur. Lege libros sacros & pios; meditare diuina mysteria; suscipe Sacramenta; assiste diuinis sacrificijs: quia in his omnibus aquam inuenies sapientiæ salutaris; aquam deuotionis & lachrymarum; aquam viuam gratiarum ac donorum cælestium: quibus tuam sitim mitigabis, & spiritum resumes ad continuandum tuum laborem.

SED attende, vt ex aquis illis bibas, ex quibus bibunt *pueri mei*. caue ne eas bibas, quas Heretici aut sæculares homines bibunt, quæ sunt turbida, lutulenta, ac venenata. *f Quid tibi vis in via Aegypti, vt bibas aquam turbidam ex Nilo eius flumine? Et quid tibi cum via Assyriorum, vt bibas aquam fluminis eius Euphratis?* si quidem renunciaisti Sathanæ, & eius erroribus; mundo & vanis pompis eius: noli aquas bibere quas ipsi bibunt; ne prophanos libros legas; ne falsa illorum iudicia & dictamina sequaris, quæ circa hæc peritura bona habent: sed claras & crystallinas aquas bibe, doctrinæ puræ, veræ, ac solidæ sanctitatis, quas bibunt pueri & amici mei, attendens modum humilem, & cautum, quo eas illi hauriunt, sic enim sitim tuam sedabis, quemadmodum illi suam extinguunt.

§. I. Monita de Oratione & Communione.

SED quoniam potus non est sufficiens subleuatio messorum: addit cælestis noster Booz monitum aliud, quo omnes charitatis suæ vires intendit, dicens: *g cum fuerit hora vespæ: veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto.* Quis enim iste est panis messorum Christi, nisi ipsemet CHRISTVS, qui est *h panis viuus*, præcipue in hoc sanctissimo altaris Sacramento: ad cuius sumptionem, cum eos visitat, exhortatur, præbens eis vtilissima documenta, vt in magnum suum commodum illum sumant.

PRIMUM documentum est, vt veniant *quando fuerit hora*: quo monito præsupponit, debere esse horam sacræ Communioni præscriptam; neque enim absq; mysterio Booz non præscripsit RUTH horam aliquam, ad aquas

Siti: perfe-
ctionis.

c Isai. 12. 3.

Puerorum
Christi a-
qua.
Eierem 2. 18

Fames.

g Ruth. 2. 14

h Ioan. 6. 35.

Hora come-
dendi.

Potus frequens.

Cibus status

De Myst. Theol. 3. p. 3. Spiritualiter quotidie communicandū

Lib. 1. de orando Deū Epist. 121. a Probam c. 9.

Communio nisi certa dies.

bibendas: haustus enim itando sumitur; & quasi obiter, quoties fietis sedanda urget necessitas: sed ad sumendum cibum, hora est designata, quia non obiter, sed ex instituto, & longiori temporis interuallo sumitur; ut virtus reparatis, ad laborem rediri possit, ut intelligant operarii Christi, se duplicem spirituales refectioem sumere debere: alteram tanquam potum, & obiter, interrompendo breuiter actiuae vitae actiones, & labores corporales, aliquibus affectibus amoris, ac deuotionis: petitionibus, & orationibus iaculatorijs; quae tanquam hasta in caelum iaciuntur; cum breuibus aliquibus considerationibus, quae aliquam recreationem & respirationem in ipso laboris decursu adferant. Sed praeter hanc aliam debent accipere refectioem in modum cibi, ex animi deliberatione & prolixiori mora: relictis tunc Marthae occupationibus, ac diuersis alijs exercitijs: ut sumendo huic cibo magis attendatur: nunc spiritualiter in oratione & meditatione recollecta illum sumendo; nunc etiam Sacramentaliter ipsum Sacramentum suscipiendo. Ad quod meritò debet esse & dies & hora praescripta, quae inuiolabiliter est seruanda. Communio spiritualis quotidie est sumenda praescripta hora conuenienti, tempore matutino aut vespertino. Nam ut ait S. Bonaventura, si hanc horam sumendo quotidie corporali cibo designamus; & si tunc occurrat necessaria aliqua occupatio, horam ipsam praue-nimus, aut extrahimus; ut occupatione finita cibum sumamus; magis erit rationi consentaneum, horam praescriptam habere ad spirituales animae refectioem quotidie sumendam. Non enim decet maiorem ancillae, quam Dominae curam gerere; & carnem praescripta hora semper frui conuiuio; animam verò suo fraudari: cum etiam grauior sit spiritus quam corporis necessitas. Quod si qua necessaria occupatio, vel ex obedientia, vel ex charitate, praescriptam horam impediatur, sumenda meritò erit ita, atque occupationi fuerit satisfactum: periculosum (ut S. Chrysostomus ait) existimando tali cibo priuari, ne cor ipsum arescat, si panem suum comedere obliuiscatur. Et propterea S. Augustinus dixit: multum referre si hora designetur, ut ipse defectus facilius aduertatur; deturque opera, ut postea suppleatur.

Eodem modo dies est praescribendus, & hora certa pro communione sacramentali iuxta monita supra posita: sine tali enim communione non poterit messis labor perdurare: qui cum sit continuus, necesse est comestioem esse tam frequentem, ut sufficiat ad reliqua bona exercitia sine aliqua interruptione continuanda. Sed latet mysterium in eo quod dixerit Booz: si sitieris, bibe ex aquis: & tamen non dixerit: si esurieris, quando erit hora, veni, comede. Nam licet sit verum, quod hic diuinus cibus sit cum fame sumendus, ut proffit; & fames haec ordinariè sit in feruentibus, quando accedit hora praescripta: at si quando fortè deesset fames haec sensibilis: non est

ob id præmittenda communio. quemadmodum agrotus non omittit comedere hora præscripta: quamuis comedendi appetitum non habeat maior enim necessitatis quam appetitus habenda est ratio. Et statim atque incipit præparatio, solet appetitus accedere: quem ipsa communio excitat, in quo etiam sensu intelligitur illud Sapient. *i Qui edunt me, adhuc esuriunt.*

APPROPINQUANTE vtriusque communionis hora, obseruandum est monitum secundum, quo dicitur: *veni huc, & comede panem.* quid est autem, Deum animæ dicere: *veni huc, nisi: accede ad meum conspectum, & ubi ego sum, exercens viuæ fidei actum, huius veritatis, quod ego te aspicio: memento cum, qui ingressus fuerat conuiuium absque veste nuptiali non cogitasse, Regem fore præsentem, alioquin fortè non fuisset aulus intrare. Et cum etiam cibus corporis sumi debeat *coram Deo* quasi, qui in eius conspectu est constitutus; quanto: igitur magis cibus animæ, qui est ipsemet Deus. Præterea; cum voluerit communicare, *veni huc:* ad locum scilicet intra meam Ecclesiam designatum, *in extraquam non est Paschalis iste agnus comedendus.* Quamuis enim tanta sit huius Domini charitas, vt velit in hoc Sacramento exita templum exire, & agrotorum domos accedere, eosque in suis lectis visitare: at qui sani sunt, non debent tantum sibi tribuere; vt curare velint ad suas domos & oratoria illud deferri; ita rem disponentes, vt sacrum illic Missæ fiat, & ipsis communio sacra administrerur: sed cum magna animi demissione omnem torporem excutientes, ipsimet templa accedant, in quibus messorum reliqui, & Iesu Christi operarij ad illam sumendam conueniunt, in quorum societate & ipsi diuinum hunc panem, reliquis omnibus communem sumant: propterea enim *communio* appellatur, hoc est, communicatio multorum, vnione charitatis in vno corpore mystico vnitorum: quorum cibus est vnus, & idem Christus: vt eundem spiritum habeant. Hic fuit primorum Christianorum spiritus, de quo S. Lucas: quod *in quorundam perdurabant unanimiter in templo ad orandum, eo quod ille esset locus ad id constitutus.**

Secundum tertium adhuc monitum ista magni momenti verba continent: vt quando communionis hora peruenit, ad eam in puncto accedas, omisso labore, & reliquis omnibus occupationibus in tempus aliud reiectis: non trahendo moras ex pigritia. cui si locum dederis: fortè, cum voles hunc cibum sumere, permittet Deus, vt non inuenias; aut nõ ita sumas, vt tibi profuit. Quemadmodum Israelitæ, quia ex pigritia non veniebant manè diluculo, & tempore præscripto ad colligendum Manna; quando hora erat elapsa, etiam si quærerent, non inueniebant: quia *os sol illud liquefaciebat*, in peccatam incuriæ eorum? Nec tamen ex pusillanimitate accedere præmittas: indignum te reputans ad eum sublimi cibo, qui sit perfectorum proprius

Esse famem non sentias.

1. Erel. 24. 29.

2. Præsentia Dei.

k. Mdit. 22. 12. 1. Exod. 18.

m. Exod. 12. 46.

Communio in templo.

n. Act. 2. 46.

3. Communio non est differenda.

o. Exo. 16. 21

nam ex eodem pane diuinus noster B o o z dat suis messoribus, & R v t h: quæ tanquam pauper spicas colligebat. Panis hic & fortium est & debili-um; diuitem & pauperum; grandium & pusillorum: quare si cum animi demissione ac Reuerentia accedas: hæc ipsa multos alios defectus supplebit. Nam Deus, qui te vocat & inuitat, dicens: *veni huc & comede hunc panem* contentus est ea dispositione, quam vt imbecillis habes ad ipsum sumendum: cupiens interim multò præstantiorem habere: vt tar to conuiuio cum maiori dignitate interesse possis.

4. C v m autem iam eris in conuiuio, illud monitum accipito: *Intinge buccellam tuam in aceto.* & quod dicit, buccellam, significat, diuinum hunc panem non esse integrum sumendum: quia sic nullus stomachus posset illum digerere, nec intellectus comprehendere: eò quod innumerabilia in se includat mysteria: quare in buccellas necesse est illum diuidere, & singulis diebus vnã accipere: cum meditatione scilicet particularis alicuius mysterij, iuxta distributionem supra positam. magis verò in particulari eum quisque bolum sumet, in quo maiorem consolationem & vtilitatem sentit: Christum Dominum nostrum supplex orando, vt ipse dignetur panem hunc frangere, quemadmodum in ipsa nocte p *causa* eum *Apostolis fregit*: ipse enim est electis suis distribuere cogitationes, ac sensa, quæ in ipsa commnionem percipiant. Ex quo fit, vt hic diuinus bolus non omninò siccè sumatur, sed intinctus in aliquo condimento, quod illum reddat magis appetibilem: nam propterea (vt Sancti Patres interpretantur) per q *panem* illum significabatur, quem Christus Dominus *dedit inunctum* in cœna Iude proditori. Sed præcipue bolum hunc intingere debes in r *aceto*, quod *accepit Iesus* in cruce: coniungendo sacra Communioni considerationem tribulationum & amaritudinum, quas ipse in sua passione est perpeffus: nam diuinus hic *sagnus* non debet *comedi absque lactucis agreffibus* & amaris: institutus enim fuit in memoriam eius passionis ac mortis. Quare cum sumitur, meritò in t *memoriam* est reuocandum quidquid ille in ea perpeffus est. Et cum acetum sit tanquam condimentum cibi, quem reddit lapidiorem, valdeque refrigerat; ac p *ropterea* est in vsu frequenti apud meliores: ita Communio simul cum memoria passionis Christi est multò vtilior, magisque deuota: & cor ipsum fouet, concupiscentiarum ardores temperat, ac bonorum desideriorum sitim magis ex-fatiat.

§. II. *Alia monita, ad communicandum cum spiritu.*

SED videamus mysticum illum modum, quo RUTH huic Booz mandato paruit. ait enim facer textus, quodd, cum esset hora vesperti, *sedit ad messorum lauos*: eligens scilicet sibi cum animi demissione, modestia, quiete magna que honestate vltimum locum: hoc siquidem totum exigit huius conuiuij sublimitas, & indignitas inuitati. Et statim additur *congesit polentam sibi*, hoc est, praparauit sibi cibum ex farina purissima, aut (quod alij Doctores interpretantur) ipsemet Booz *porrexit ei granatum*; quo scilicet meliores vescebantur: eratque ex granis recentis frumenti ad ignem tostis, & manibus confricatis, vt folliculis spoliarentur, quibus in spicis clauderantur. In quo ad viuum omnino adumbratur hoc cœleste conuiuium, quod sua manu CHRISTVS ipse Dominus porrigit: nobis interim prapARATIONE nostra ad id cooperantibus. Nam hoc Sacramentum, vt alias est dictum, *a est frumentum*, quod Zacharias *electorum* siue *iuuenum* appellat, recens & nunquam in terra visum; sed è cœlo veniens, ad mundum renouandum, & noui hominis spiritum tribuendum. quod ipsum adiuuat ad nouum eius præceptum, quod est amoris, exactius custodiendum. Sed est tamen frumentum igni tostum, cum prius fuerit tormentorum ignivstum: nam amoris igne accensum, imensos fuit perpeffum dolores, vt cibum hunc immensis delicijs plenum nobis praparet. quo cibo id obtinetur, quod de sponsa fuit dictum: *b venter tuus sicut aceruus tritici, vallatus lilijs*. Continet enim intra se CHRISTVM, cum suis omnibus virtutibus. O Saluator dulcissime, frumenti granum in hoc Sacramento absconditum; recens, & antiquum, temporale, & æternum! Antiquum, quia Deus es, cuius ESSE est æternum; & nouum, quia homo: quia de nouo naturam nostram assumpfisti, vt illa nos aleres! O granum excellentissimum; pusillum, & magnum; angustum, & imensum! pusillum in specie, vt qui te ad vnum panis bolum constringas; magnus in tua existentia, cuius immensitas replet orbem terrarum! O granum vnum, & multa; solum, & cum alijs coniunctum: vnum in persona, quia non es plus, quam vnus Christus, Deus & homo verus: solus ac singularis in excellentia perfectionum, ac virtutum tuarum: multa verò in naturis, earumque partibus; & in affectibus, quos in tuorum electorum bonum efficit. Tu in terra seminatum, & pro omnibus mortuum, innumera protulisti grana Iustorum, tibi in sanctitate similia. Nam in hoc Sacramento quotidie in illis seminaris; facisque eos producere heroicis virtutum affectus, eò quodd tecum sint feruenti charitate coniuncti: O ignis amoris Diuini, qui huius frumenti grana torruisti, eius corpus, animam, & sanguinem, vt frumen-

tum

y Ruth. 2. 14

Theodo. Ep.
Lyra. ex
Hebr.
Vide Abu-
lensem hic.

a Zach. 9. 17

b Cant. 7. 2.

tum fieret electorum: illustra me cœlesti tua luce, vt velamen aperire valeam, quo teguntur; eorumque excellentiam, & præstantiam distinctè cognoscere: vte me accensis tuis flammis; vt & ego hunc cibum affectibus charitatis mihi cōdiam. O Manna cœleste, cuius *h gr. ina*, vt comedi possent, *frangebantur mola*, & *coquebantur in olla ad ignem* frange cordis mei duritiem, pinle aqua infinita tuæ sapientiæ, & coque ardentis tuæ charitatis igne, vt factus tibi similis in vita, degustem latentem in te dulcedinem: & animer ad perfectionem sequendam, ad quam hoc Manna dirigitur.

HAC affectuum dispositione sumendus est Diuinus hic panis: tunc enim euenit quod dicitur de R V T H; comedit & saturata est: in quo nominis eius significatio impletur, quo I, vt supra dictū est, *videntem*, & *festinantē ac desipientem*, siue *saturā* significat. Nam si cœlesti lumine, sublimitatē huius diuini cibi perspicias, & cum spiritus feruore comedas: (hic enim feruor insinuat, cum iubeatur paschalis ille agnus comedi festinanter) eo sumpto manebis satur: quia bonorum tuorum desideriorum impletionem obtinebis. Nam cum ad animam tuam venit, in ipso ingressu, dicit illud Psalmi: *dilata os tuum, & implebo illud*. Pete quicquid velis, desidera absque termino bonum, quod quaris; & præpara te ad me ita excipiendū, sicut meam decet maiestatem: nam tunc ingrediens implebo os tuum, petitiones, ac desideria tua, donorum meorum abundantia explebo. In cuius testimonium mox subijcit: *Cibauit eos ex adip: frumenti, & de petra melle saturauit eos*. O dulcissimum Sacramentum, quod ineffabili quodam modo simul es panis, & petra d *Quis Pater est*, (ait ipse Saluator) *qui filio suo panem petenti det lapidem*: at tu pater cœlestis, petentibus panem nostrum quotidianum, panem simul & petram porrigis: nam ynigena filius tuus panis est ad nostram nutritionem præstantissimus; & petra viua ex qua fluit immensa dulcedo, ad nos indulgendum: & vtrumque, in tanta abundantia; vt & saturemur, & plurimum adhuc superfit.

NAM sacer textus, postquam dixit, quod R V T H *comedisset & saturata esset*, adiecit: *& tulit reliquias*. Est enim liberalissimo Domino nostro valde solenne ac familiare, vt suis conuiuis tantum pretiosi cibi apponat, vt & ipsi saturentur, & plurimum pro alijs superfit. Nam, cum semel ex *quinque panibus quinque hominum millia satiasset*: tot fragmenta superfuerunt vt Discipuli *impleuerint duodecim cophinos fragmentorum*. & iterum, cum ex *septem panibus quatuor millia hominum satiasset*: ex fragmentis, *qua supersuerunt, impleta sunt septem sporta*: iussitque Apostolos hæc fragmenta colligere, ne perirent. Hæc fragmenta, quæ supersunt (ait S. Augustin.) altitudinem esse diuinorum mysteriorum, plebis multitudo assequi non potest: reseruantur verò collegio Apostolico. Nam in diuino hoc Sacramēto etiam si plebs

vulga-

b Num. 11. 9

Tract. 1. c. 2.

c Psal. 50. 11
17.d Matt. 7. 9.
Luca. 11. 11.Ioan. 6. 13.
c Marci 6. 43.
Et c. 8. 8.Tract. 24. in
Ioan.

vulgaris, communem tenens vitæ Christianæ viam multa cognoscat & af-
lequatur: multò tamen sunt plura, quæ supersunt, & perfectis penetranda,
magnaque voluptate degustanda referuantur. *Omnes tamen manducauerunt,
& saturati sunt*: nam etiam imperfecti iuxta necessitatem & capacitatem su-
am saturantur.

AD HÆC ex vnaquaque Communione, si dignè, vt oportet, commu-
nices, supererunt tibi reliquiæ, meritò custodiendæ, & in tuto collocandæ.
Semper enim Dominus noster veritates, sensa, & affectus excellentes im-
primit, quos meritò debeas interdium ruminare; spiritualiter iterùm eisdem
lumens vt copiosiores ex diuino hoc Sacramento fructus percipias; vt im-
pleatur quod dixit Dauid: *reliquia cogitationum Sanctarum diem festum agent
tibi*; & ei, qui illū celebravit. Quid enim aliud est frequens Communio spi-
ritualis, quam reliquiæ Sacramentales, ex quibus tot res hauries de ipso Do-
mino, quem suscepisti, cogitandas, vt singulis diebus & horis illum com-
edere & ruminare videaris. Idèd enim in libro Canticorum de Sponsa dicitur:
Guttur tuum sicut vinum optimum, hoc est plenum vino optimo: *dignum
dilecto meo ad potandum, labiisq; & dentibus illius ad ruminandum*, quando autè
hoc melius fit, quàm in ipsa Communione: tunc siquidem guttur est cœlesti
hoc i vino, repletum, quod generat virgines: per quod ita pertransit, vt semper
tamen dulcissimas reliquias in eo relinquat; dignissimas quæ ruminantur,
& cum eisdem oblectentur omnes Christi & sponsæ eius Ecclesiæ amato-
res.

CAPVT X.

DE PERFECTA GRATIARVM ACTIONE POST

Communione, & seruore in bonorum operum progressu:

*& quòd omnium fauorum, qui percipiuntur ra-
tio sit spirituali Patri red-
denda.*

QUAMVIS considerationes hactenùs positæ non solum sint vsui
ad præparationem pro suscipienda Communione; sed etiam ad
gratiarum actionem post susceptam; ponemus tamen hic ex-
cellentes aliquot humilitatis & gratitudinis affectus tunc exci-
tandos & exercèdos, qui mirificè depinguntur in ijs, quæ dixit
ac fecit RUTH, videns quantis gratijs, ac fauoribus Booz illam prosequere-
tur: de qua subiicit sacer textus: *quod cadens in faciem suam; & adorans super terram
dixit ad Booz: vnde mihi hoc vt inuenirem gratiam ante oculos tuos: & nosse me*

Tom. 1.

PPP

digna-

*Fragmenta
sunt aliter-
do mysteri-
orum.*

*Communio
spiritualis.
g Psal. 75. 11*

h Cant. 7. 9.

i Zach. 9. 17.

*a Ruth. 2. 10
15.*